

Zdroj A:

RAYMOND D'AGUILERS: *Obléhání a dobytí Jeruzaléma* (přesné datum neznámé).

Raymond d'Aguilers byl očitým svědkem první křížové výpravy. Putoval s křižáckými vojsky do Jeruzaléma a sepsal knihu o svých zážitcích. Níže uvedený úryvek je upraveným výňatkem z jeho vyprávění o křižáckém obléhání Jeruzaléma, které napsal někdy po první křížové výpravě (1095-1099).

Nakonec se naši muži zmocnili hradeb a věží a naskytl se nám nádherný pohled. Někteří z našich mužů (a to bylo milosrdnější) nepřátelům usekávali hlavy; jiní je stříleli šípy, takže padali z věží. Bylo nutné si proklestit cestu přes mrtvá těla mužů a koní. V Šalamounově chrámu se muži brodili v krvi až po kolena. Byl to vskutku spravedlivý a velkolepý Boží soud, že toto místo bylo naplněno krví nevěřících, neboť tak dlouho trpělo jejich rouháním.

Někteří z nepřátel se uchýlili do Davidovy věže a prosili hraběte Raymonda o ochranu a vydali věž do jeho rukou.

Jak se pak poutníci radovali a jásali a zpívali Pánu novou píseň! V tento den děti apoštolů znovu získaly město a zemi zaslíbenou Bohu a našim otcům.

Slovníček:

Šalamounův chrám: židovský chrám, který byl poprvé zničen Babylóňany a poté Římany v roce 70 n. l. V 7. st. n. l. postavili muslimové na stejném místě mešitu Al-Aksá a Skalní dóm.

Zdroj B:

IBN AL-ATHÍR: *Úplná historie* (napsáno kolem r. 1231).

Ibn al-Athir (1160-1233) byl arabský historik, který sepsal dějiny prvních tří křížových výprav, ačkoli byl svědkem pouze třetí z nich (1189-1192). Tento úryvek je upravený výňatek z jeho líčení obléhání Jeruzaléma během první křížové výpravy.

Jeruzalém byl dobyt ráno 15. července 1099 ze severní strany. Frankové, kteří tuto oblast plenili po celý týden, vydali obyvatelstvo na pospas meči. Skupina muslimů se zabarikádovala v Davidově věži a několik dní bojovala. Těm se podařilo uchovat svůj život výměnou za to, že se vzdali. Frankové dodrželi své slovo a skupina v noci odešla do města Askalonu.

V mešitě Al-Aksá Frankové povraždili více než 70 000 lidí, mezi nimi bylo velké množství imámů a muslimských učenců, zbožných mužů, kteří opustili svou vlast, aby žili náboženským životem v ústraní na svatém místě. Frankové odstranili ze Skalního dómu přes čtyřicet stříbrných a dvacet zlatých svícňů a mnoho další kořisti.

Uprchlíci dorazili do Bagdádu a vyprávěli chalífovým služebníkům o tom, co se stalo - a tento příběh jim rozbušil srdce a vehnal slzy do očí. Prosili o pomoc a plakali tak, že jejich posluchači plakali s nimi, když popisovali utrpení muslimů v tomto svatém městě: zabítí muži, ženy a děti vzaté do zajetí, domy vypleněné.

Slovníček:

Frankové: výraz používaný arabskými autory pro křesťany.

Zdroj C:

autor pro tebe zatím neznámý

V pátek v poledne, za zvuku trubek a velkého povyku, vstoupili /naši vojáci/ do města... Muži radostně vtrhli do města, aby pronásledovali a zabíjeli hanebné nepřátele, jak to již dělali jejich druhové.

Mnozí z našich nepřátel utekli na střechu Šalamounova chrámu a byli zasaženi šípy, takže padali mrtví k zemi. V tomto chrámu bylo zabito téměř 10 000 lidí. Vskutku, kdybyste tam byli, viděli byste naše nohy zbarvené až po kotníky krví zabitých.

Ale co víc bych měl vyprávět? Nikdo z nich nezůstal naživu; ani ženy a děti nebyly ušetřeny.